

Activitățile fizice în viziunea filozofilor Greciei antice

Alexandru Stoica¹, Sever Dumitrașcu²

¹Liceul „Don Orione” Oradea

²Universitatea Oradea, Facultatea de Istorie-Geografie

Rezumat

Dacă pornim de la premisa că istoria înseamnă nu numai faptele și evenimentele, ci în primul rând oamenii, cu calitățile și defectele lor, cu perioada în care trăiesc, cu viața lor, putem explica de ce am ales o reconstituire fragmentară a istoricului activităților fizice umane. În studiul nostru, vom porni de la izvoare, de la textul scris, însă vom încerca să pătrundem dincolo de ele, căutând răspunsuri în spatele cuvintelor, al frazelor.

Ființa umană este singura entitate care trăiește și se exprimă în cunoștință de cauză. În centrul creației sale omul a pus propria sa ființă pe care să o perfecționeze până la desăvârșire.

Cu ajutorul gânditorilor antichității, în acest efort creator, omul deslușește că la naștere el vine cu predispoziții native, iar pe acest suport el își va împlini ființa umană. În cadrul acestor predispoziții native regăsim bine localizată și lumea aptitudinilor motrice, care apar ca un dar pentru om și care va ușura propria noastră activitate de desăvârșire. Filozofii antichității au înțeles însă că aptitudinile motrice sunt acele componente ale vieții omului care vin dintr-o mișcare mecanică, ating mișcarea biologică și se pot observa la nivel social.

În viziunea filozofilor antici întrecerile sportive influențau viața particulară și cea obștească, conservau ideea de mișcare fizică umană, promovând dezvoltarea și perfecționarea aptitudinilor și deprinderilor motrice și utilitar aplicative, făcându-i părtași la ideea comună de perfecțiune umană pe cetățenii greci.

Cuvinte cheie: filozofie, sofști, întreceri fizice, Socrate, Platon, Aristotel.